

ne bo obilni pridelek domačega vina našim rojakom pomagal mnogo.

Zato je jako veselo, kar je »Sl. Gosp.« pred nekaj meseci naznanil, da je poslanec Žičkar predložil državni zbornici nasvet, naj se sklone postava zoper vsakoršno pačenje vina. Vsi naši slovenski poslanci pa so že opetovano predlagali nasvete in nekateri celo govorili v zbornici proti temu, da bi se še dalje smelo laško vino proti tako nizki carini uvaževati v Avstrijo, kakor se je to godilo do zdaj. Naš poslanec Robič je ob priliki, ko se je državna zbornica posvetovala o uvažanju laškega vina v Avstrijo, govoril v zbornici proti obnovljenju tozadavne pogodbe z Italijo. V tolažbo našim vinogradnikom bodi povedano, da je zbornica poslancev soglasno sklenila, da mora naša vlada zopet vpeljati prejšnjo visoko carino proti laškim vinom. Naši poslanci so in bojo gotovo tudi v prihodnje storili vse, kar je treba, da si zopet opomorejo naši vinogradniki.

Državni zbor.

Dunaj, dne 4. febr.

Dne 4. februarja se je sešel zopet državni zbor. Na dnevnem redu je stalo 1. posvetovanje o dovolitvi vojaških novincev za l. 1902, 2. o bosenskih železnicah, 3. o naslovu »inženerjev«. A do dnevnega reda nismo prišli. Bral se je brezbroj došlih predlogov in peticij; potem se je pa obravnavalo o nujnem predlogu čeških poslancev in socijalnih demokratov o veliki nesreči, ki se je v Mostih v premogokopu na Češkem pripetila, kjer je našlo smrt 46 delavcev-rudokopov. V torek zvečer se vrši seja proračunskega odseka, v kateri pride na vrsto celjska gimnazija. Radi vedenja pri tej velevažni točki so imeli 4. t. m. zastopniki vseh jugoslovanskih strank skupen sestanek, v katerem se je soglasno pooblastil ud proračunskega odseka gospod Robič, da naj izjavi, da vsi Jugoslovani najodločneje odklanjamo nameru, da se odstranijo celjski spodnji gimnazijski razredi. V tem smo zastopniki vseh jugoslovanskih strank edini. — Nesramna in lažnjiva je pisava celjske »Vahte« in drugih nemških listov, češ: klerikalni štajerski Slovenci se strinjajo z nameravano odpravo spodnjih slovensko-nemških gimnazijskih razredov. Na sestanku slovenskih državnih in deželnih poslancev v Celju, dne 19. januarja, je ravno »klerikalni« zastopnik najodločneje protestiral zoper ta novi vda-

rec, ki ga hočejo nemške stranke vsekati spodnještajerskim Slovincem.

Politični ogled.

Državni zbor je začel dne 4. febr. zopet delovati. Na dnevnem redu so nekateri nujni predlogi. Najprej se je začelo posvetovati o nujnem predlogu Mladočehov zaradi nesreč v rudokopih v Mostih na Češkem. Kmetski poslanci hočejo vložiti nujni predlog zaradi odprave žitne kupčije na borzi. Vlada se trudi, da bi kmetske poslance pregovorila.

Celjska slovenska gimnazija se zopet imenuje te dni po celi Avstriji. V proračunskem odseku delajo nemški poslanci, posebno grof Stürgkh, z vso močjo na to, da se sklone, naj se celjska slovenska gimnazija opusti, v Mariboru pa se naj slovenski nižji razredi ocepijo od cele gimnazije in naj se ustanovi samostalna slovenska nižja gimnazija. Taka samostalna spodnja gimnazija bi ne mogla dolgo obstati v Mariboru, ker bi jo nemštvo gotovo prej ali slej zadušilo. Slovenska poslanci v proračunskem odseku, gg. Robič in Povše, se neustrašeno upirata zviti nemški nakani ter grozita z obstrukcijo, če se bo tako nepravilno postopalo proti slovenskim zahtevam. Vsi Slovenci odobravajo njuno zadržanje ter želijo, da bi ne popustila.

Vsenemški kričač Wolf, ki je vsled prelomljenja zakona moral odložiti državno in deželnozborski mandat, je izvoljen zopet tudi za deželnega poslanca na Češkem. V torek je prišel Wolf prvokrat v državni zbor ter storil obljubo v roke predsednika. Velika tihota je nastala v dvorani. Potem si je poiskal prostor poleg liberalca Grössla. Najprej je hotel sedeti med dr. Demelom in Kleinom, a Klein se ga je branil.

Predsednik francoske ljudovlade namerava še letos obiskati ruskega carja v Petrogradu.

Kmetsko gibanje na Italijanskem. Pred kratkim je bil v Milanu velik shod katoliško mislečih delavcev in kmetov. Navzočih je bilo blizu 4500 zborovalcev. Govorilo se je o združevanju, o organizaciji. Zahtevala se je splošna kmetska zveza za Italijo, delavska samopomoč, preskrbovanje za starost in onemoglost, zavarovanje itd. Tudi na Italijanskem čuti kmet potrebo, da s svojimi sotrpini skupno nastopa.

Naš prestolonaslednik na Rusko. Vse sovražnike Slovanov bode hudo v oči,

da odpotuje naš prestolonaslednik Fran Ferdinand te dni na Rusko. Dobro vedó, da to potovanje ne bo ostalo brez sledu za našo avstrijsko politiko, ker bo se ovila nova prijateljska vez okoli Rusije in Avstrije. Nemški listi so strašili že te dni z novicami o moralnem napadu na ruskega carja, a novica je bila lažnjiva. Vemo, kam pes tace moli. —

Vojna v Južni Afriki. Nizozemska vlada je začela pri Angležih posredovati, naj sklonejo mir z Buri. Angleži nočejo nič slišati o miru. Med tem pa vedo nizozemski listi poročati o raznih angleških porazih v drugi polovici minulega leta, ki so jih angleški listi razglasili kot angleške zmage ali pa jih sploh zamolčali. Mej drugimi je Botha porazil Angleže pri reki Wilge sedaj že drugič in potem pri Bronkhorstspruitu. Bitka dne 19. dec. l. l. je bila za angleške oddelke tako usodna, da jo sami nazivajo »disaster« — velika nesreča. V bitki med Brugspruitom in Middelburgom je padel tudi neki angleški general, čegar imena pa še ne povedo. Blizu Standertona se je vršil vroč boj mej Angleži in Botho. V tem boju so ujeli Buri Andreja Cronje, ki poveljuje 300 izdajicam v službi Angležev. Na potu iz tega kraja v Bethel je Botha zajel angleški train v vrednosti najmanj 20.000 funtov. Tudi Dewet izbornu deluje. O boju pri Betlehemu je Kitchener sporočil, da so se povrnili le štirje možje neranjeni z bojišča. V tem boju je Dewet s svojimi oddelki porazil armado 1500 mož. Istotako so njegovi bojovníki porazili Angleže pri Kronstadtu, v boju pri Frankfortu in pri zajetju Harrysmitha pa je bilo ubitih in ranjenih 400 Angležev. Konečno sta še Kemp in Delarey dosegla mnogo vspehov, ker sta mej drugim prisilila Babingtona, da se je udal s celim svojim štabom, in zajela velike črede živine.

Dopisi.

Iz Oslušovec pri Sv. Lenartu. (Na delo narodno!) Dragi gospod urednik! Kakor se mi zdi, še dozdej niste slišali nič iz naše vasi. Tam blizu Velike Nedelje je naša vas, v kateri se še trdo spi, strašno trdno narodno spanje, čeravno leži v lepi ravnini blizu velike ceste. Mladeniči še ne vedo prav, kaj je narod, ne da bi se zavedali svojih narodnih dolžnosti. Dekleta, no o teh ne morem mnogo govoriti, samo reči moram, da se mi zdi, da se bodo ženske vzbudile iz narodnega spanja. Časniki, od teh prihaja

ter jo sune v vodo. Uboga živalica se je nekaj trenutkov borila z valovi, dva, trikrat se prikaže na površju, potem pa zgine v globočino. Zlobni Ivan se vrne ves zadovoljen domu, misli si, zdaj se mi bo vendar enkrat posrečilo, da odpravim tega berača od hiše. To je hotel doseči na vsak način. Črna zavist mu ni dala mira.

Dominik je bil namreč lep, čeden dečko, Ivan pa grbast, skrivljenih nog in šiljav še tudi.

Kako ga je vedno zbolelo, če so se sosedi pogovarjali o Dominiku in rekli: »Glejte ga, lep, čeden fant je, in kako lepe črne kodre ima.«

Ivan je bil len, jezljiv, kudoben, potuh-njen, nobeden tovariš ga ni maral, vsi so se ga bali in se ga ogibali.

Dominik pa je bil marljiv, ponižen, ljubezniv, vse ga je rado imelo.

Večkrat je oče Gregor vzdihnil: »O, da bi bil moj sin le nekoliko Dominiku podoben!« To pa je Ivana hudo razljutilo. Vzбудila se je v njegovem srcu ona srd, ki tekmeču nikdar ne priznaša, ki je jako znajdljiva, če mu treba škodovati. Ivan se je bil zaprisegel, da hoče Dominika spraviti od hiše. Pa kako? Nobenega pogrška mu ni mogel očitati, zvest je bil in vestno je oprav-

ljal svoj posel. Tu je treba namisliti mu kaj izvanrednega, skrivnostnega, da je v zvezi z, da ima v sebi tajno moč, da lahko škoduje že s svojo prisotnostjo, s svojim pogledom. Vsi naj bi se ga bali, ogibali, s kratka imeli bi ga naj za človeka, o katerem se pravi »Bognasgavaruj«.

Najprej je poskusil svojo zlobno zvijačo pri materi. Le ta je ljubila svojega sina z ono slepo materno ljubeznijo, ki ne more verjeti, da bi njen otrok mogel le kaj zlobnega misliti, še manj pa lagati. Verno je poslušala vsa obrekovanja, tako, da jo je obšla vedno groza, če je morala z Dominikom spregovoriti le nekaj besedic. Oče Gregor se je sicer delal, kakor bi ničesar ne verjel, ter Ivana večkrat posvaril, pa skrivaj se ga je le lotila tajna bojazen. Ko bi pa le bilo kaj na tem?

Ivan, prišedši iz pašnika, gre naravnost v kuhinjo. Mati je bila pri ognjišču, družina pa čakala na večerjo. Vsede se na klop in prične s skrivnostnim glasom: »Mati, zopet nova nezgoda.« Mati ga prestrašeno pogleda in vpraša: »Kaj pa takega, Ivan?«

»Ravnokar pridem iz pašnika. Opazil sem, da je najlepše ovce zmanjkalo. Ograja je bila zaprta, vse v redu; tu je morala kaka tajna, nadnaravna sila«

Mati se prikriža, kar obledela je od strahu, in posli so vsi preplašeni.

»Tako nam tedaj Bog povračuje našo usmiljenost!«

»Žena, kako govoriš, ne žali Boga«, jo posvari oče Gregor. A hinavski Ivan zagovarja svojo mater, rekoč: »Mati imajo prav, odkar je Dominik pri nas, zadene nas nezgoda za nezgodo. Rudečka si je zlomila nogo, toča nam je dvakrat pobila žitno polje, no in danes je zmanjkalo najlepše ovce, in nikdo ne ve kako? Jaz sem prepričan, da je vsega tega kriv zloben Dominik.« »Da, da, njegova mati je bila ciganka«, pripomni dekla. »In njegove svitle oči, črni lasje, ta je s hudičem v zvezi«, se oglasi hlapec. »Molčite!« zagromi oče Gregor, »kako morete kaj takega misliti, govoriti, niste li kristjani?«

V tem hipu se odprejo vrata in v kuhinjo stopi Dominik. Približa se ognjišču, da bi si posušil mokro obleko. Vsi se mu umaknejo ter ga gledajo jezno in prestrašeno. Dominik se ves iznenadjen ozre okrog, v kotu zagleda Ivana, ki ni mogel prikrihati zlobnega veselja, in vse mu je bilo jasno. Gotovo me je ravnokar nesramno obrekoval, misli si, pa kaj sem mu vendar storil, da me tako sovraži? Vzel je svojo skledico ter se potisnil v kot, a debele solze so mu kapljale iz očíj, ko je zavžival svojo večerjico.